

Bronvermelding in werkstukken op het gebied van de Nederlandse, Engelse, Duitse, Franse en Spaanse taalkunde en de taalwetenschap

(versie 17-9-2007)

1 Introductie

In dit document worden de regels beschreven die in onze faculteit worden gehanteerd voor het beschrijven van materiaal dat is gebruikt bij het schrijven van een tekst op het gebied van de Nederlandse, Engelse, Duitse, Franse en Spaanse taalkunde en de taalwetenschap. Hiervoor wordt de bibliografische stijl gebruikt die is gebaseerd op de *Unified style sheet for linguistics* (zie Salmons 2007). Deze stijl wordt bijvoorbeeld ook gehanteerd door het *Journal of Linguistics* (zie Jaworska 2007).¹

Meestal heeft de identificatie van gebruikte literatuur twee aspecten: *binnen* de tekst verwijst je beknopt naar een gebruikte publicatie, waar je bijvoorbeeld uit citeert of samenvat (zie par. 2), en *aan het eind* van de tekst geef je een lijst van geraadpleegde literatuur, waarin deze meer gedetailleerd wordt beschreven (zie par. 3).

Deze tekst is een bewerking door S.E. Krooshof en E.Akkerman van het hoofdstuk ‘Referring to other texts’ uit Hannay & Mackenzie (2002: 261–278), Jaworska (2007), Salmons (2007) en eerdere facultaire publicaties over de regels van de titelbeschrijving.

Jaworska, Ewa (ed.). 2007. Instructions for contributors. *Journal of linguistics*, http://assets.cambridge.org/LIN/LIN_ifc.pdf (24 August 2007).

Salmons, Joseph (ed.). 2007. Unified style sheet for linguistics. <http://linguistlist.org/pubs/tocs/JournalUnifiedStyleSheet2007.pdf> (24 August 2007).

Hannay, Mike & J. Lachlan Mackenzie. 2002. *Effective writing in English: A sourcebook*. Bussum: Coutinho.

2 Verwijzingen in de tekst

Voor verwijzingen in de tekst worden varianten van het **Auteur datum: pagina** formaat gebruikt. De exacte vorm hangt af van de context van de verwijzing. Als er sprake is van meerdere verwijzingen, worden deze chronologisch geordend (en dus niet alfabetisch, zoals in de literatuurlijst; zie par. 3).

Literatuurverwijzing als onderdeel van de lopende tekst:

For arguments against this approach, see Smith & Jones (1993: 481–483), Vikner (1995: chapter 5), Rizzi 1997 and Iwakura 1999.

N.B. Als je verwijst naar een publicatie van meer dan twee auteurs wordt meestal volstaan met het noemen van de eerste auteur, gevolgd door *et al*:

Adverbial clauses which are not introduced by a subordinator are called ‘supplementive clauses’ by Quirk et al (1985:1123).

¹ Met één uitzondering: bij een bundel met meerdere redacteurs wordt de Engels afkorting “eds” gebruikt, in plaats van “eds.” zoals in *JoL* het geval is.

Verwijzingen als toegevoegde informatie worden in hun geheel opgenomen tussen haakjes:

It is thus unsurprising to find such parallels between *different* and *like* and existential noun phrases (see Seuren 1973 and von Stechow 1984a for analyses of scalar comparisons of inequality as existentials).

De bronvermelding van een citaat wordt tussen haakjes achter het citaat geplaatst:

The awareness of the need of a theory of language use and, therefore, of linguistic variation has led to the development of descriptive models, or frameworks as Catford calls them, “of categories for the classification of ‘sublanguages’ or varieties within a total language” (Catford 1965: 83).

Concluderend: als de naam van degene naar wie wordt verwezen in de lopende tekst staat, staan alleen datum en vindplaats tussen haakjes; in andere gevallen, waar ook de naam tussen haakjes komt te staan, worden de datum en de vindplaats *niet* ook nog tussen haakjes geplaatst.

N.B.

- Bij de auteurnamen worden geen voornamen of initialen gegeven, behalve als twee auteurs dezelfde achternaam hebben en in hetzelfde jaar iets hebben gepubliceerd waarnaar je verwijst. Als er sprake is van een publicatie met twee auteurs, worden hun namen gescheiden door een &-teken.
- Er staat een spatie tussen het jaartal en de pagina-aanduiding.

3 De literatuurlijst: titelbeschrijvingen

In de literatuurlijst (bibliografie) worden *alle* publicaties waarnaar in de tekst is verwezen volledig beschreven.² Gegevens voor de titelbeschrijving van een publicatie ontleen je in eerste instantie aan de titelpagina van een publicatie (dit is de pagina waarop in de regel de naam van de auteur, de titel van het boek en gegevens omtrent druk, plaats en jaar van uitgave voorkomen). Je volgt voor je titelbeschrijving ook altijd de spelling die op die titelpagina gehanteerd wordt. Aanvullende gegevens zijn vaak te vinden op de keerzijde van de titelpagina, de pagina tegenover de titelpagina, in het colofon en op de omslag.

De literatuurlijst begint op een nieuwe (lege) pagina met als titel ‘Geraadpleegde literatuur’ (Engels: ‘References’) in het midden en in hoofdletters. Vervolgens begin je elke nieuwe ingang in de bibliografie aan de linker kantlijn. Als de ingang meer dan één regel beslaat, moeten de volgende regels inspringen, zoals je kunt zien in de voorbeelden in de volgende paragrafen. In *Word* kun je dit doen door de gehele beschrijving te selecteren en dan op het tabblad “Inspringen en afstand” van de het menu *Opmaak - Alinea* de optie “Inspringen Speciaal” in te stellen op *Verkeerd-om*.

Een titelbeschrijving bestaat uit drie hoofddelen: de auteur(s) en de publicatiedatum, de titel, en de bron. Bij bepaalde typen publicaties is daarnaast nog sprake van een paginaverwijzing.

---

² Overigens neem je in de literatuurlijst *geen* titels op waarnaar in de tekst *niet* wordt verwezen.

3.1 Deel 1: auteur en publicatiedatum

In principe wordt altijd de achternaam en de volledige eerste voornaam van de auteur gegeven, indien deze bekend is. Overige voornamen kunnen worden afgekort tot een initiaal.

(a) *Als er één auteur is, schrijf*

achternaam *komma* voornaam *punt* jaar van uitgave *punt*

Blevins, Juliette. 2004. [...]

(b) *Als er twee auteurs zijn, schrijf:*

Achternaam_eerste_auteur *komma* voornaam_eerste_auteur *&-teken*
voornaam_tweede_auteur achternaam_tweede_auteur *punt* jaar van uitgave *punt*

Murray, Robert W. & Theo Vennemann. 1983. [...]

(c) *Als er drie of meer auteurs zijn, schrijf:*

eerste en laatste auteur zoals beschreven bij (b); eventuele tussenliggende auteurs worden gescheiden door komma's en geschreven in de volgorde voornaam *spatie* achternaam.

Akmajian, Adrian, Richard A. Demers & Robert M. Harnish. 1985. [...]

(d) *Bij een collectie van artikelen (ook wel 'bundel' genoemd) heeft het boek geen auteurs maar een of meer redacteurs.*

Dit wordt aangegeven door **(ed.)** of, bij meerdere redacteurs, **(eds)** achter de namen te plaatsen. Bijvoorbeeld:

Lahiri, Aditi (ed.). 2000. [...]

Kiparsky, Paul & Gilbert Youmans (eds). 1989. [...]

N.B.

- In Nederlandse bibliografieën wordt voor redacteurs de afkorting **(red.)** gebruikt (voor één of meerdere redacteurs, in het Duits gebruik je **(Hrsg.)**).
- Gebruik de publicatiedatum van de druk (editie) die je hebt gebruikt van de betreffende publicatie. Het jaar van publicatie wordt altijd in Arabische cijfers gegeven.
- Bij een publicatie die uit verschillende delen bestaat, worden als publicatiejaar het jaartal van het eerste en laatste deel gegeven, met een streepje ertussen.
- Tussenvoegsels als 'von', 'van', 'de', etc. worden achter de voornaam geplaatst:
Gelderen, Elly van
- Namen met 'Jr.', 'IV', etc. worden met een komma van de voornaam gescheiden:
Smith, Sean, Jr.

3.2 Deel 2: de titel

(a) *Titels van boeken*

Bij de beschrijving van de titel van een boek neem je de titel over zoals die op de titelpagina vermeld staat. Alleen het eerste woord van de titel wordt met een hoofdletter geschreven, afgezien uiteraard van woorden die *altijd* met een hoofdletter worden geschreven, zoals namen. In alle gevallen wordt de gehele titel gecursiveerd en volgt na de titel een punt.

Chomsky, Noam. 1964. *Current issues in linguistic theory*. [...]

Blevins, Juliette. 2004. *Evolutionary phonology*. [...]

Als er sprake is van een ondertitel, neem je deze op na de titel, daarvan gescheiden door een dubbele punt. Laat de ondertitel *nooit* weg. Ook het eerste woord van de ondertitel wordt met een hoofdletter geschreven, en ook de ondertitel wordt gecursiveerd.

Anderson, John M. & Charles Jones (eds). 1974. *Historical linguistics: Proceedings of the First International Conference on Historical Linguistics*. [...]

Mithen, Steven. 1996. *The prehistory of the mind: A search for the origins of art, religion and science*. [...]

Sommige boeken maken deel uit van een reeks (serie). De betreffende reeksvermelding kan dan, tussen haakjes en niet gecursiveerd, worden opgenomen na de titel. Vaak wordt dan ook het reeksnummer toegevoegd.

Lahiri, Aditi (ed.). 2000. *Analogy, leveling, markedness: Principles of change in phonology and morphology* (Trends in Linguistics 127). [...]

Als het relevant is om aan te geven welk deel of welke druk (editie) van een boek gebruikt is, geef je dit aan achter de titel, na een komma. In Engelstalige titelbeschrijvingen zijn de gebruikte afkortingen **vol.** voor een deel en **edn** voor een editie. Voorbeelden:

Akmajian, Adrian, Richard A. Demers & Robert M. Harnish. 1985. *Linguistics*, 2nd edn. [...]

Luce, R. Duncan, Robert R. Bush & Eugene Galanter (eds). 1963. *Handbook of mathematical psychology*, vol. 2. [...]

(b) *Titels van artikelen*

Titels van artikelen worden *NIET* gecursiveerd en worden *NIET* tussen aanhalingstekens geplaatst. Net als bij een boektitel beginnen alleen het eerste woord van de titel en de eventuele ondertitel met een hoofdletter en worden hoofd- en ondertitel van elkaar gescheiden door een dubbele punt. Bijvoorbeeld:

Hopper, Paul J. & Sandra A. Thompson. 1984. The discourse basis of lexical categories. *Language* 60, 703-751.

Pawley, Andrew & Frances H. Syder. 1983. Two puzzles for linguistic theory: Nativelike selection and nativelike fluency. In Jack C. Richards & Richard W. Schmidt (eds), *Language and communication*, 191–225. New York: Longman.

In bepaalde gevallen worden wel individuele woorden binnen de artikeltitel gecursiveerd, bijvoorbeeld als het gaat om een woord dat in het betreffende artikel wordt behandeld. Neem in dergelijke gevallen de cursivering uit de oorspronkelijke titel gewoon over.

Schiffrin Deborah. 1986. Functions of *and* in discourse. *Journal of Pragmatics* 10(1), 41–66.

3.3 Deel 3: de bron

Bij een boek moet worden aangegeven waar en door welke uitgeverij het gepubliceerd is. Bij een artikel moet je aangeven in welke bundel of welk tijdschrift het is verschenen en op welke pagina's (de pagina-aanduiding).

(a) *Een boek*

Als het werk waar je naar verwijst een boek of een bundel is, wordt als bron de plaats of de plaatsen van publicatie gegeven, gevolgd door een dubbele punt en de naam van de uitgeverij of uitgeverijen.

Givón, Talmy. 1995. *Functionalism and grammar*. Amsterdam & Philadelphia PA: Benjamins.

Als een werk niet gepubliceerd is door een uitgeverij, moet je een alternatieve bron aangeven. Een voorbeeld hiervan is een ongepubliceerd proefschrift:

Wong Fillmore, Lily. 1976. *The second time around: Cognitive and social strategies in second language acquisition*. Unpublished Ph.D. thesis, Stanford University.

N.B.

- Als er twee plaatsen van publicatie zijn, verbind je deze met het teken '&'. Als er veel plaatsen van publicatie zijn (b.v. omdat de uitgever filialen in de hele wereld heeft) kun je de eerste naam geven, gevolgd door 'etc.'.
- Gebruik in Engelstalige literatuurlijsten en/of bij Engelstalige publicaties de Engelse naam van de plaats van uitgave (b.v. 'The Hague' in plaats van 'Den Haag').
- Plaatsen in de V.S. (zoals Cambridge in Massachusetts) worden gevolgd door een tweeletterige afkorting van de staat, in hoofdletters, bijvoorbeeld 'MA' voor Massachusetts.
- Als de plaats van uitgave onbekend is, gebruik je, afhankelijk van de taal van je tekst, de afkorting 'z.p.' (van *zonder plaats*) of 'n.p.' (van *no place*).
- Let bij het benoemen van de uitgever op het volgende:
  - Laat onderdelen van de naam als 'Publishing Group', 'Inc.', 'Uitgeverij', 'Verlag' etc. weg, behalve als ze een onderscheidende functie hebben (zoals in 'VU Uitgeverij');
  - Laat het achtervoegsel van de genitieve vorm weg (geef b.v. 'Longman' i.p.v. 'Longman's');

- Laat de voorna(a)m(en) van de uitgever weg (geef dus ‘Benjamins’ en niet ‘John Benjamins’, ‘Arnold’, en niet ‘Edward Arnold’);
- De woorden ‘University Press’ worden meestal afgekort tot ‘UP’. *Cambridge University Press* en *Oxford University Press* worden zelfs vaak afgekort tot ‘CUP’ en ‘OUP’.

Voorbeelden:

Amsterdam & Philadelphia PA: Benjamins	
New York etc.: Harper & Row	Niet ‘New York, Cambridge, Philadelphia, San Francisco, London, Mexico City, São Paulo & Sydney: Harper & Row’.
Hillsdale, NJ: Erlbaum	Niet ‘Lawrence Erlbaum Associates’. ‘NJ’ staat voor ‘New Jersey’.
Cambridge, MA: MIT Press	MA geeft aan dat het hier gaat om de plaats Cambridge in de Verenigde Staten (Massachusetts). ‘Press’ is hier gehandhaafd om aan te geven dat de uitgever wordt bedoeld en niet de universitaire instelling MIT.

(b) *Een artikel*

Een artikel kan gepubliceerd zijn op verschillende wijzen. Afhankelijk daarvan gelden verschillende regels voor wat betreft het weergeven van de bron.

(b1) *Een artikel in een bundel*

Bij artikelen uit een bundel of verzameld werk met één redacteur, schrijf:

In voornaam_redacteur achternaam_redacteur (**ed.**) *komma* titel_van_de_bundel (gecursiveerd) *komma* beginpagina *streepje* laatste pagina *punt* plaats van publicatie *dubbele punt* uitgeverij *punt*

Cowie, Anthony P. 1994. Applied linguistics: Lexicology. In Ron E. Asher (ed.), *International encyclopedia of language and linguistics*, 177–180. London: Pergamon.

Let op: de auteur van het artikel wordt dus als eerste gegeven, niet de redacteur van de bundel. Als er sprake is van meerdere redacteurs, geef je al hun namen, gevolgd door (**eds**):

Myers, Kathy. 1983. Understanding advertisers. In Howard Davis & Paul Walton (eds), *Language, image, media*, 205–223. Oxford: Blackwell.

Als meerdere artikelen uit één bundel worden geciteerd, wordt in principe volstaan met een korte verwijzing naar de bundel. Daarbij wordt bij meer dan twee redacteurs vaak volstaan met het noemen van de eerste, gevolgd door *et al.* De bundel zelf krijgt vervolgens een eigen, volledige titelbeschrijving.

- Kemenade, Ans van. 2000. Jespersen's cycle revisited: Formal properties of grammaticalization. In Pintzuk et al. (eds), 51–74.
- Pintzuk, Susan, George Tsoulas & Anthony Warner (eds). 2000. *Diachronic syntax: Models and mechanisms*. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, David. 2000. Verb movement in Slavonic conditionals. In Pintzuk et al. (eds), 322–348.

(b2) Een artikel in een wetenschappelijk tijdschrift

Bij artikelen uit tijdschriften wordt de naam van het tijdschrift gecursiveerd gegeven, gevolgd door het jaargangnummer, het nummer van de aflevering tussen haakjes en een punt. Alleen als het afleveringsnummer niet bekend is, wordt dit niet gegeven. Daarna geef je de pagina-aanduiding (beginpagina, streepje, laatste pagina, punt). Bij titels van tijdschriften worden zelfstandige naamwoorden, werkwoorden en bijvoeglijke naamwoorden wel met beginhoofdletters geschreven (zie b.v. "Journal of Pragmatics" in het tweede voorbeeld hieronder).

Forceville, Charles. 1995. IBM is a tuning fork: Degrees of freedom in the interpretation of pictorial metaphors. *Poetics* 23(3). 189-213.

Caffi, Claudia & Richard W. Janney. 1994. Towards a pragmatics of emotive communication. *Journal of Pragmatics* 22(3-4). 325-373.

(b3) Een digitaal artikel

Bij artikelen die in digitale vorm op het internet gevonden zijn, worden de auteur(s), de publicatiedatum en de titel op dezelfde wijze weergegeven als bij artikelen in gedrukte bronnen. Als er sprake is van een titel van een digitaal tijdschrift neem je dat ook (gecursiveerd) op, gevolgd door het afleveringsnummer en een punt. Ten slotte neem je het webadres (de URL) op, tussen haakjes gevolgd door de datum waarop je het document hebt geraadpleegd. N.B. Meestal wordt geprobeerd om de URL op één regel te houden; als deze te lang is, lukt dat uiteraard niet altijd..

Franks, Steven. 2005. Bulgarian clitics are positioned in the syntax.
http://www.cogs.indiana.edu/people/homepages/franks/Bg_clitics_remark_dense.pdf
(17 May 2006).

Pedersen, Johan. 2005. The Spanish impersonal *se*-construction: Constructional variation and change. *Constructions* 1. <http://www.constructions-online.de> (10 May 2007).

N.B.

Voor artikelen die in exact dezelfde vorm ook in druk verschenen zijn (zoals bij veel artikelen die je via de *e-Journals* van de UBVU vindt), wordt meestal aangeraden om te verwijzen naar de gedrukte versie.

4 Voorbeelden

4.1 Boeken en bundels

4.1.1. Boeken

Voorbeelden:	Let op:
Blevins, Juliette. 2004. <i>Evolutionary phonology</i> . Cambridge: CUP.	De naam van de auteur wordt voluit gegeven, behalve als alleen zijn/haar initialen op de titelpagina gegeven worden.
Akmajian, Adrian, Richard A. Demers & Robert M. Harnish. 1985. <i>Linguistics</i> , 2nd edn. Cambridge, MA: MIT Press.	Bij de eerste auteur komt de achternaam eerst, bij de overige auteurs de voornaam. Initialen mogen wel worden gegeven voor tweede/derde voornamen, niet bij de eerste voornaam (als deze bekend is). Het &-teken voor de laatste auteur wordt omgeven door spaties. Er komt een punt na de laatste auteursnaam.
<i>Oxford English Dictionary</i> , 2nd edn. 1989. Oxford: Oxford University Press.	Hier gaat het om een woordenboek. Hier werken meestal zoveel redacteuren aan mee, dat hun namen weggelaten worden. De titelbeschrijving begint dan met de titel. Hetzelfde geldt voor publicaties waarvan de auteur onbekend is. Bij woordenboeken, handboeken e.d. is het vaak relevant om aan te geven welke druk (editie) je hebt gebruikt.

4.1.2. Bundels

Voorbeelden:	Let op:
Webelhuth, Gert (ed.). 1995. <i>Government and binding theory and the minimalist program: Principles and parameters in syntactic theory</i> . Oxford: Blackwell.	Ondertitel scheiden van de titel met een dubbele punt en beginnen met een hoofdletter.
Van Kemenade, Ans & Nigel Vincent (eds). 1997. <i>Parameters of morphosyntactic change</i> . Cambridge: Cambridge University Press.	Hier gaat het om meerdere redacteuren, vandaar de toevoeging (eds) i.p.v. (ed.). Zowel de titel van het volledige werk als van het geciteerde deel worden gecursiveerd, de deelaanduiding zelf niet.
Luce, R. Duncan, Robert R. Bush & Eugene Galanter (eds). 1963. <i>Handbook of mathematical psychology</i> , vol. 2. New York: John Wiley and Sons.	Hier is sprake van een handboek dat uit meerdere delen bestaat, die geen eigen (deel)titel hebben. De deelaanduiding ("vol. 2") wordt niet gecursiveerd.
Kiparsky, Paul & Gilbert Youmans (eds). 1989. <i>Phonetics and Phonology</i> , vol. 1: <i>Rhythm and meter</i> . San Diego, CA: Academic Press.	Hier hebben de delen wel een eigen titel. Zowel de titel van het volledige werk als van het geciteerde deel worden gecursiveerd, de deelaanduiding zelf niet.

4.2 Artikelen

4.2.1 Artikelen in bundels

<i>Voorbeelden:</i>	<i>Let op:</i>
Rissanen, Matti. 1999. Syntax. In Roger Lass (ed.), <i>Cambridge history of the English language</i> , vol. 3, 187–331. Cambridge & New York: Cambridge University Press.	De titel van het artikel wordt <i>niet</i> gecursiveerd, de titel van het boek <i>wel</i> . Let op de interpunctie; die is anders dan bij een zelfstandige titelbeschrijving van de bundel. Zorg dat je niet 'In' vergeet op te nemen.
Roberts, Ian & Anders Holmberg. 2005. On the role of parameters in Universal Grammar: A reply to Newmeyer. In Hans Broekhuis, Normert Corver, Riny Huybregts, Ursula Kleinhenz & Jan Koster (eds), <i>Organising grammar: Linguistic studies in honor of Henk van Riemsdijk</i> , 538–553. Berlin: Mouton de Gruyter.	Meerder redacteurs worden gescheiden door komma's. De voorlaatste redacteur wordt van de rest gescheiden met een door spaties omgeven &-teken.
Kiparsky, Paul. 1997. The rise of positional licensing. In van Kemenade & Vincent (eds), 460–494.	Als wordt verwezen naar meerdere artikelen uit dezelfde bron, worden de brongegevens meestal verkort weergegeven. Daarnaast wordt de bron zelf ook in de titelbeschrijving opgenomen (zie 4.1.2). Hierdoor hoeft je niet telkens dezelfde uitgebreide informatie over de bron te herhalen.

4.2.2 Artikelen in tijdschriften

<i>Voorbeelden:</i>	<i>Let op:</i>
Wester, Femke, Dicky Gilbers & Wander Lowie. 2007. Substitution of dental fricatives in English by Dutch L2 speakers. <i>Language Sciences</i> 29(2), 477-491.	In de titel van het artikel alleen woorden met hoofdletters schrijven die <i>altijd</i> met hoofdletters worden geschreven (zoals namen). In titels van tijdschriften wel hoofdletters gebruiken voor zelfstandige naamwoorden, werkwoorden en bijvoeglijke naamwoorden. Er staat geen spatie tussen het jaargangnummer en het afleveringsnummer.
Suñer, Margarita. 1988. The role of agreement in clitic-doubled constructions. <i>Natural Language & Linguistics Theory</i> 6, 391–434.	
Iverson, Gregory K. 1983. Korean /s/. <i>Journal of Phonetics</i> 11, 191–200.	Het artikel gaat over een fonetische klank. Deze is met opzet gecursiveerd.
Murray, Robert W. & Theo Vennemann. 1983. Sound change and syllable structure in Germanic phonology. <i>Language</i> 59(3), 514–528.	

4.2.3 Digitale artikelen

<i>Voorbeelden:</i>	<i>Let op:</i>
Franks, Steven. 2005. Bulgarian clitics are positioned in the syntax. http://www.cogs.indiana.edu/people/homepages/franks/Bg_clitics_remark_dense.pdf (17 May 2006).	Geef webadres en datum van raadpleging. Doe dit in een Engelstalige titelbeschrijving in het Engels.
Pedersen, Johan. 2005. The Spanish impersonal <i>se</i> -construction: Constructional variation and change. <i>Constructions</i> 1, http://www.constructions-online.de (10 May 2007).	Hier is sprake van een digitaal tijdschrift; ook daar wordt de titel van vermeld, net als bij een regulier tijdschrift.